

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

Fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

Jesum Christum, quem misisti. Dissipa confilia impiorum, ne quidquam officiant regno tuo, & propagationi gloriae tuæ; & libera fideles tuos de manibus filiorum alienorum. Sanctifica Ecclesiæ tuam, quam plantavit dextera tua: affter ab ea omnia scandala, dissensiones & schismata; ut tandem aliquando fiat unum ovile, & unus Pastor. Da Summo Pontifici nostro, cunctisque Praelatis, ut oves sibi commissas fideliter pacant fructu orationis, exemplo bonæ conversationis, verbo prædicationis, subsilio charitatis. Sit perpetua in illis oneris sibi impositi consideratio, & Sacerdotio fungantur sine reprehensione. Reformata omnes Ecclesiasticos ordines, ut & ipsi luceant coram hominibus, sitque in eis virtutum decus, splendor sanctitatis. Reduc omnes Religiones ad fervorem & perfectionem, in qua fuerunt institute, da superioribus zelum disciplinæ, subditis obedientiam, ut professione suâ omnes digni inveniantur. Da prædicatoribus vocem virtutis, ut à coeno peccatorum quam plurimos educant, & ad timorem & amorem tuum perducant. Illumina sapientiâ tuâ omnes Reges, & Principes, cunctosque Magistratus, ut subditis sibi populis iustitiam fideliter administrent, pacem diligent, Ecclesiæ venerentur, mandata tua custodian, & de hostibus sanctæ fidei te protegente triumphant. Defende fideles tuos à fame, peste, & bello, à persecutionibus & calumniis, à cunctis periculis & adversitatibus, ab omni accessitate corporali & spirituali, ab omni angustia & calamitate: & illós adjuva quos affligi & tribulari permisisti, ut omnes sibi misericordiam tuam sentiant adfuisse. Ne finas eos labi, qui in periculo & occasione peccandi versantur: eosquæ conserva quos gratiæ tuæ pretiosissimo munere locupletasti. Adesto agonizantibus, ut verâ contritione purgari & amore tuo succensi diaboli insidias evadant, & à damnatione perpetua liberentur. Memento tot miserabilium peccatorum, qui in foveam peccati mortalis infeliciter lapsi, sine ope tua iudee emergere non possunt, & da illis auxilium efficax, ut surgant & resipiscant. Omnibus item inimicis nostris charitatem & dulcedinem tuam benignus infunde; & libera nos à malorum insidiis. Da illis, quos ego offendii aut scandalizavi, veniam peccatorum & veram emendationem. Omnes autem amicos & benefactores, consanguineos & affines nostros illustra gratiâ tuâ, succende amore tuo, ut te solum querant, te solum dillicant, omnique

tempore opera illorum plena inveniantur in oculis tuis. Da huic Congregationi, ad quam me vocare dignatus es, bona spiritualia & temporalia, nosque & illa administra & dirige, ut cultus tuus & animarum salus hic semper vigeat, crescat, & perseveret. Custodi omnes mihi commissos & commendatos: & pro quibus orare debeo, precipue verò N: & N: rege, & salva eos iuxta benefacitum tuum, ut nemo ex illis pereat. Succurre omnibus, pro quibus me orare tu vis, & ego nescio: protege servos tuos omnes, qui te maximè diligunt, quamvis eorum numerus & nomina ignorem: iustis autem tepidis & imperfectis auge fidem, spem, charitatem, auge fervorem, ut ad culmen perfectionis citè perveniant. Respice benignis oculis animas in Purgatorio detentas, illas praesertim, quæ suffragiis nostris magis indigent, & da illis requiem sempiternam. Mei denique memento omnium miseritimi & indigentissimi, qui gratiæ tuae auxilio ianè majori præ cæteris egeo, quæd infirmior sum & impotenter. Extingue in me omnia terrena desideria, & ignem tui amoris accende. Dirige me in veritate tua, & da finalē perseverantiam, Per Christum Filium tuum, cui tecum & cum Spiritu Sancto est laus & honor in secula sæculorum. Amen.

S. X I L

Actus diversarum virtutum ante Missam

FIDEI

Quis mihi det, suavissime Jesu, ut sub canido specierum Sacramentalium velamine vultum tuum intueri possim, in quem desiderant Angeli prospicere? Quis mihi det, ut patcante mihi fontes saluberrimi quinque vulnerum tuorum, quæ oculis fidei in tuo corpore cerno, fontes aquarum viventium in ablutionem peccatricis animæ meæ? O venæ salientes in vitam æternam, effundite super me aquam gratiæ, quæ sitim meam satiet, ut gaudio repletus, & fide vivâ imbutus exclamen cum Thoma Apostolo, Deus meus & Dominus meus. Credo enim firmissimâ fide te in augustissimo Sacramento corporis & sanguinis tui verè præsentem esse Deum meum, & Dominum meum; & pro hac

hac assertione millies mori paratus sum. Credo, inquam; quod in hoc Sacramento corpus tuum glorioſissimum verè adeſt, Sole ſplendidiuſ, electum ex millibus, cum ea integritate, pulchritudine, maiestate, quā in Cælo exiſtit, & quā nulla major concipi potest. Ibi dem eſt ſanguis olim pro noſtra omniumque ſalute effusus. Ibi eſt anima omni gratiā & ſapienția plena, in qua ſunt omnes theſauri virtutum & ſcientiæ Dei. Ibi denique latet Divinitas tua, Verbum ſcilicet omnipotens, per quod Pater dicit omnia: & quia tu in Patre, & Pater in te eſt, adeſt etiam Pater te Verbum ſuum generans; adeſt & Spiritus Sanctus uiriusque nexus & amor. Hoc eſt compedium omnium mirabilium tuorum, hoc ſummi prodigium, omnium creatarum mentium captum excedens, haec veritas infallibilis, quam te largiente per gladios & ignes proſitebor.

S P E I.

IN te ſolo ſpem meam colloco, dulciſſime Iuſu, quia tu ſalus & virtus mea, tu refugium & firmamentum meum, tu fons omnium bonorum. Quomodo enim auderem hoc tre mendum Sacrificium Deo Patri offerre, teque in eo uifcipere, niſi fiduciam tu mihi præberes, qui me tuo ſanguine redemisti? De tua igitur benignitate conſiſus accedo ad te, ut ovis merbita ad Paſtorem, ut infirmus ad Medicum, ut reus morti obnoxius ad Advocatum; ut tu me foveas, protegas, corroboreas, & ſaines. Abyſſus nihil mei abyſſum invocat bonitatis tuae, nam licet peccata mea plurima & graviflma ſint, ea tanen nihil ſunt, quamvis plura & graviora forent, ſi cum misericordia tua, & pretio ſanguinis tui conſeruantur. In ipſo reuofita eſt tota fiducia mea, & gaudeo quod nihil in me ſit, in quo poſſim confidere. Miferere mei, & ſalva me, qui nunquam deſeris ſperantes in te.

CHARITATIS.

OQuanta vis amoris cor tuum ſuccedit, amantilime Iuſu, cum tranſiturus de hoc mundo ad Patrem menſam parati nobis habentem omne delectamentum, & omnem ſaporem luavitatis. Grande quidem fuit & admirabile opus amoris tui, quod naturam no-

ſtram auſſumere dignatus eſis; ſed longe præſtantius & mirabilis eſt, quod corpus tuum in cibum, & ſanguinem in potum reliqueris: in illo ſiquidem noſtrum uifcepisti humanitatem, in hoc tuam largiris Divinitatem. Sic totum theſaurum gratiæ tuae in nos effudiſti, ut immensa hāc dilectione præventi amoris vi cem tibi rependere totis viribus ſatagamus. Amo itaque te unicum meum ſolatum in hoc exilio, unica ſpes languentis animæ, unica mea felicitas, & ſummi bonum quo in terra frui licet. Amo te toto corde, tota mente, tota virtute: atque utinam omni momento te ferventius ſemper amarem! Hoc eſt ardens deſiderium meum, huic feruntur gemitus mei, & ſuſpiria cordis mei. Ad te enim trahis omnes vires animæ meæ, dum teipſum tranſfundis in me: dum, quantum fieri potest, me ſimilem tui facis: dum eſurientem animam meam non cibo aliquo terreno, ſed prelioſo corpoſe & ſanguine nutris, ſatias, & ſaginas. Pro hāc tua ineffabili largitate amo te, Deus meus, & nunquam ceſſeſi amare te, amore in meum teipſo inflamma, qui eſca & pabulum amoris es. O ignis jugiter ardens, & nunquam deficiens, ure renes meos & cor meum, ut ardeant amore tui. Ignem veniſti mittere in terram, accende illum & eventila, ut ſemper crescat. Te enim amabo, ſi amandi vires præbueris, & eō amplius amabo, quod uberiorem amandi gratiam infuderis: nunquam tamen te amabo, ut di gnus es.

DESIDERII.

Quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te, Salvator meus Domine Iuſu: deſiderat, inquam, anima mea accedere ad te, teque offerre Deo Patri, ac de fontibus ſalvationis tuae vinum laetificans in gaudio hauiſte. Sitio enim Domine, laſſatus in via iniquitatis, ſitio Deum meum venam aquarum viventium, ſitio ſanguinem tuum, quem mihi in potum mirabiliter tribuifти. Ad te venio, & clamo poſte, liberator meus, eſuriens & ſitiens: miferere mei Fili David, & da mihi panem tuum, da vinum quod miſcuifти, ut refocilletur anima mea. Atque utinam poſſem omnium Sanctorum affectus & inflammatia deſideria habere, teque ſemper ſitire fontem vite, fontem ſapiențiae, fontem aeterni lumenis, torrentem voluptatis.

Bb 2 Utinam